

ПУНКТ ПОГЛЯДУ ПРАФСАЮЗЫ КРАІН СНД— ЗААДНО

Ці трэба лішні раз даказаць, што жыццёвы ўзровень мільянаў людзей імкліва зніжаецца? Эканамічны крызіс вось-вось абярнецца ўсеагульным распадам, наперадзе — галечка і беспрацоўе, а капіталы «гайдараў» і іх паслядоўнікі толькі і ведаюць, што ўпарта вядуць справу да «шокавай тэрапіі». Урэшце, усе мы ў ёй ужо і жывём. Чаму ж урады краін СНД толькі дэкларуюць, што пераход да рынкавых адносін павінен суправаджацца ўключэннем усяго комплексу рынковых механізмаў, і ў першую чаргу — мер па сацыяльнай абароне працоўных? Відэць, многія ў «вяхрах» толькі што спадваюць прыныць: працягванне тапеліаў — справа рук саміх тапеліаў.

Іначай думаюць у Савецкай Міжнароднага аб'яднання прафсаюзаў (МАП) работнікаў аўтамабільнага і сельскагаспадарчага машынабудавання. Днямі старшын гэтых прафсаюнаў саюзаў усіх краін СНД з'ехаліся ў Мінск, каб разабрацца, які ж ён нарэшце — гэты ўзровень сацыяльна-эканамічнай абароны працоўных, якія атрымліваюць платформу для сумесных прафсаюнаўных дзеянняў.

Выявы зроблены на наступныя: рэформы наладжаны ў асноўным за кошт дзейнасці сацыяльна-эканамічнай абароны працоўных, а законы на сацыяльна-эканамічнай насацыянальнай аснове адносяцца да пэўнага грамадства. Праграмы ж эканамічных пераўтварэнняў розныя па доўгі час, прычым з яўнай пераацэнкай мяжы жыццёвых насацыянаў. Савет МАП лічыць, што прафсаюны павінны настойліва патрабаваць ад заканадаўчых органаў і ўрадаў зменшыць іх палітычны амбіцы, прывесці ў парад свае ўзаемаадносінныя, пераарыентаваць на перадавыя і пераацэнкі дзяржавы на пераацэнкі, у тым ліку ў машынабудаванні.

Не лішнім, думаецца, будзе дадаць, лідэры МАП дамовіліся — таксама, што ёсць неабходнасць аб'яднання сіл прафсаюзаў аўтамабільнага машынабудавання і сельскагаспадарчага машынабудавання ў адзін актывіст прафсаюнаў дзяржавы ў СНД. Так што восень, пара ў прыродзе халаднавата, у гэтым плане можа быць даволі гарачай.

Мікалай БЕЛАНОЎСКИ,
намесні старшыні
рэспубліканскага савета
прафсаюза работнікаў
аўтамабільнага машынабудавання
Беларусі.

САЦЫЯЛЬНАЯ З'ЯВА

Колькі вам, Шура, патрэбна для поўнага шчасця?..

Мне пра Зіначку расказалі нядаўна. Аднаго толькі факці зацікаваў — аб ім будзе паведамлена ў свой час. А так, ну дзяўчынка дзяўчына, такіх часта можна сустрэць у цэнтры. Асабліва ў абедзены перапынак, калі ўнутры б'юцца «Халікі». У якім бы настроі вы ні былі, увагу звернеце абавязкова. Эфектыўна стварэнні. Вершы пісаць пра іх хочацца. Праўда, пры бліжэйшым разглядае такое жаданне прападае.

Дык што дзяўчынка Зіначка. Ёй наогул пашанцавала ў жыцці. Магла нарадзіцца ў звычайнай сям'і, а тут тата — не самы апошні прамысловы на чальнік. Настолькі не апошні, што мама Зіначкі з'яўляецца хатняй гаспадыняй, а сама Зіначка праз дзень на кішыннін расходу атрымлівае тысячу. Толькі на кішыннін. Пішу гэта без усякай заідрасці: Богу, як кажуць, Богава.

Сама Зіначка любіць паўтараць, што калі ёй патрэбны грошы, то яна іх мець абавязкова будзе. Не-не, нічога такога не падумайце! Звычайны гешэфт, купіць за столькі, прадаць за столькі. Шчыра скажу: гэтая Зіначкана рыса мне вельмі падобная.

Зіначка, канешне, скончыла прэстыжную школу. Не так даўно. Вучылася добра і лёгка, наогул, яна ўся такая лёгка, усе на лят, з паўслова, — проста дзіва. Першая спроба прадоўжыць адукацыю, аднак, пацярпела крах. Там штошч было звязана са зніжэннем эканомікай, самі ведаеце, у такім выпадку ідзе конкурс бацькоў і Зіначка тата яго, відэць, не вытрымаў. Ну, што ж, выпадак не смартоны, сказала сабе Зіначка і пакрылаца на жыццё далей.

Нагадаю: дзяўчынка яна прыкметная, да таго ж ведае, якім віном трэба запіваць рыбу. Каго дзяўчыны, гэта адначасна. І Зіначку адначасна паслілі выхаванне, ну, скажам так, экскорт-дзяўчыны. Хто не ведае, глуміцца: ніякай тайнай і аўнай прастаты, проста вы супаваджаеце маладога (ці не вельмі) дэлеавага чалавека на свечкі раўт або на «спіцы», вечарынку, значыць.

Вось так і да Зіначкі падышоў малады, прывабны і дэлеавы. Патрабавалася разам пазываць у адным паважаным доме, куды прынята прыходзіць з жонкамі. Паколькі ў маладо-

ну вась, а ў Зіначкі справы далей пайшлі так. Яна ўсё ж паступіла на сваю знешнюю эканоміку. Але бацька загадаў уладкавацца на работу. Хоць кім. Ну яна і ўладкавалася «хоць кім». Зіначкана работа называецца «дзі туды і прынісі выш тое», аднак яна не вельмі засмучаецца з гэтай нагоды. Дачка яна паслухмяная, тата кажа: — трэба рабіць. А на работу можна ездзіць і ў таксі.

Вам Зіначка не спадабалася? А чаму? Пабацька б вы яе: абаяльная, маладая, апраўта з тонкім густам, прыгожая, разумная, ды і не скажаць што нашта ўжо разбэшчаная. Грашчына кідаецца? Гэта, канешне, мінуша. З другога боку — не вайшлі ж грашчына, а? Працаваць не хоча? А-а, вось гэта ўжо сур'ёзна, тут трэба задумацца.

Вы, напэўна, ставіце сабе на месца Зіначкі? Есць такі грэх? Вось калі б мне такое, ды я... Да нічога — вы. Тое ж самае, тое ж самае спадары і спадарыні. Не трэба цешыць сабе людзімі: мы ўсе крэху Зіначкі, з аднаго калісці вылезлі. І адным, ад шалёнай кароўкі, малачком ускормленыя. Ды Бог з ёю, з Зіначкай, давайце на сабе глядзіце.

Адзін мой знаёмы пры кожнай сустрэцы паўтарае адно і тое ж: ды я б суткі працаваў, як шалены, як пракляты, як быццам, усе расце з тых жа месцаў, што і ў нас: рукі, ногі, галава, ну і астатнія органы. Чаму ў іх атрымліваецца, і чаму мы такія Богам пакрыўджаныя?

Справа, відэць, у адной рэч. І туркі, і югаславы, і паліякі, якіх раней нас панесла ў Еўропу на заробкі, яны што — лепшыя за нас? Нечым адноўваюцца? Чорт яго ведае, як быццам, усе расце з тых жа месцаў, што і ў нас: рукі, ногі, галава, ну і астатнія органы. Чаму ў іх атрымліваецца, і чаму мы такія Богам пакрыўджаныя?

Справа, відэць, у адной рэч. І туркі, і югаславы, і паліякі, якіх раней нас панесла ў Еўропу на заробкі, яны што — лепшыя за нас? Нечым адноўваюцца? Чорт яго ведае, як быццам, усе расце з тых жа месцаў, што і ў нас: рукі, ногі, галава, ну і астатнія органы. Чаму ў іх атрымліваецца, і чаму мы такія Богам пакрыўджаныя?

Вось і ў нас выбару няма. Можна, вядома, галасіць пра «сабылівы шлях» — выдатнае географічнае становішча, ніхто не забараняе. Можна і ісці, той «сабылівы шлях», я некай не задумываюся. Я, дурны, ўсё больш пры звычайным шляху думаю. Вось, скажам, узяць дый навушныя працаваць, як той немца, што Зіначку пільнаваў. Не дае мне той немца спакою. Чаму ён, гад, можа, як машына, — з 9 да 19, а я яшчэ не?

Сяргей ШАУЦОЎ.

«ДАСЬЕ» НА РЭСПУБЛІКУ

Са спецыяльным «дасье» прывесчана Рэспубліцы Беларусь, чытачы змогуць азнаёміцца ў лютым нумары часопіса «Дзеловыя людзі» ў будучым годзе. Гэта рубрыка, якая з'яўляецца спецабласцю энцыклапедыя па канкрэтных тэмах і змяшчае важныя камерцыйныя прапановы, — адна з самых цікавых у эканамічным выданні, адраасаваным для прадпрыемстваў.

З дня заснавання «ДЛ» мінула ўсяго два гады. Вялікую дапамогу ў яго станаўленні аказалі Маскоўскія акцыянерны інвастыцыі банк, выдавецтва «Прайгэс», а таксама параж-

уся, стрэжаму» сааслоўі, якія ўсё больш уплываюць на дзяржаву. Адназначна ён імкнецца стаць інфармацыйным мостам паміж кіраўнікамі «новай фармацыі» ў краінах СНД і заходнім дэлеавым светам.

Яго аўтары — вядомыя ачыныя і зарубежныя аналітыкі, якія вядуць гутаркі аб праблемах эканомікі, развіцця рынковых адносін. Камерцыйныя агляды суесцічаюць з фінансавым і прававым інфармацыям. Значныя месца адводзіцца экспертным ацэнкам, якія запалююць праблемы афіцыйнай статыстыкі. Прызначэнне гэтых публікацый — дапамагчы дэлеаваму чалавеку лепш адчуць

тэндэнцыі ў развіцці суесветнага рынку.

Выданне мае падлісчыкаў у 60 краінах свету, чацвёртая частка тиражу — 40 тысяч — прызначана для англамоўных чытачоў. Гэта, у асноўным, кіраўнікі прадпрыемстваў і фірм, якія супрацоўнічаюць з СНД, юрысты, эканамісты, супрацоўнікі аўдытарскіх фірм, банкаўскія спецыялісты.

Кажуць, час — грошы. Бізнэсмэн гэта добра разумее. Таму кароткая, але даволі ёмістая інфармацыя «Дзеловых людзей», якія сведчаць вынікі прадзеданага апытання, іх вельмі задавальняе.

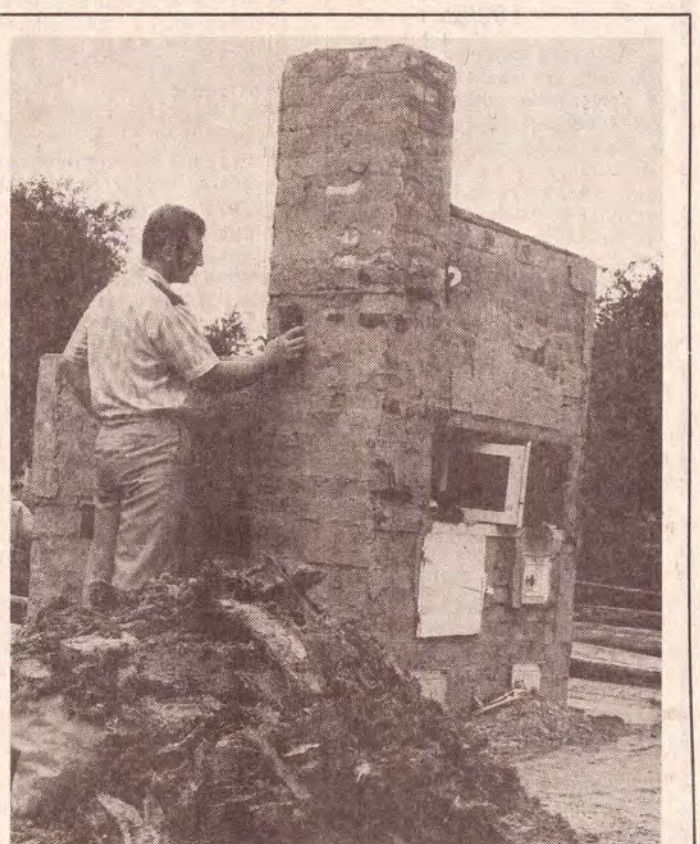
БЕЛІНФАРМ.

Мінфін інфармуе

Пасля публікацыі ў штотыднёвіку «Аргументы і факты» (нумар 36, 1992 г.) артыкула «Лёс аблігацый і мэтавых чэкаў» пачаліся выпадкі звароту грамадзян з пытанням: ці могуць жыхары іншых рэспублік, у прыватнасці Беларусі, здаць свае аблігацыі дзяржаў-

най мэтавай беспрацэнтнай пазыкі СССР 1990 года на набывшых таварах працігата карыстання ў ашчадным банкі на тэрыторыі Расійскай Федэрацыі? У мінфіне Расіі на запят на конт гэтага атрыманы адназначны адказ: на жыхароў ін-

А. АТАПКОЎ,
начальнік аддзела Упраўлення грамадзянска-абарончых, крыдзот і каштоўных папер Мінфіна Рэспублікі Беларусь.

А мох і цяпер там

Яшчэ ў 1986 годзе па вуліцы 8 Сакавіка ў Кірыўча быў пабудаваны драўляны дом пад нумарам 17-а. Праз некалькі гадоў яго гаспадары захваралі. Было вызначана, што дом падлягае зносу: калі змералі радыёактыўнасць выкарыстання пры будаўніцтве моху, цаглян, з якіх складзена печка, дазіметр паказаў 0,600—0,800 мілірантгена ў гадзіну. Тым не менш разбіраць дом давалася самым гаспадарам, а радыёактыўны мох ляжаў на сцябле амаль тыдзень, і вецер разносіў яго па гораду. Ніхто не спынаецца вывозіць і бірэжны, рабчы на гэтым месцы дэзактывацыю.

З трагічнага красаўка 86-га мінулі ўжо гады, але Чарнобыль яшчэ доўга і грозна будзе напамінаць аб сабе. Асабліва там, дзе гаспадарыць бестурботнасць і абыякавасць.

НА ЗДЫМКУ: тут па-ранейшаму пануе радыяцыя.

Валерыі БЫСАЎ,
(БЕЛІНФАРМ).

ПРАЦОУНЫ ТЫДЗЕНЬ ДАУЖЫНЕЙ У... 3 ДНІ

Многія прадпрыемствы Брэскай вобласці працуюць сёння на скарачонаму графіку. На 3-дзённым працоўным тыдзень перайшлі калектывы Баранавіцкага аўтаагратнага завода, металаапрацоўчага аб'яднання ў Бяроза, Пінскага экскаватарапарнаго завода. У выніку адпачынак пайшлі работнікі Пружанскага завода радыёапарату, Брэскага завода «Колера-трон», іншых прадпрыемстваў.

БЕЛАПАН.

Фабіян Шантыр

Лёс і трагедыя наркома нацыянальных спраў Беларусі

(Праяг, Пачатак у № 196, 197).

Рэвалюцыйныя і грамадска-палітычныя падзеі разгортваліся нязвычайна хутка. Бацькі паміжнікі Р. Скірмунта і такіх членаў БНК, як П. Аляксук, Я. Зяц, сёння Галлеўскі, так вясня сацыялістычна частка руху робіць спробы ліквідаваць Беларускі нацыянальны камітэт, узяць у свае рукі ініцыятыву і агульным напрамкам рэвалюцыйных мэт і разбілаваць саму ідэю нацыянальна-палітычнага адраджэння Беларусі. І ўжо ў ліпені 1917-га на другім з'ездзе прадстаўнікоў беларускіх арганізацый палітычных сіл адбылася больш аскрэслена. Стварэння новая арганізацыя — Цэнтральная Рада беларускіх арганізацый і партый. Яе задача — аб'яднаць беларускія палітычныя і культурныя арганізацыі, што ўзніклі і ўзніклі ў розных кутках краі і па Расіі, у тым ліку — у асяроддзі бежанцаў і залат. Для гэтага вызначаліся і шлях — стварэнне дэмакратычнага цэнтру нацыянальна-рэвалюцыйнага руху беларусаў. У адпаведнасці з паставанай з'езда, у Цэнтральную Раду ў мэтах абароны ад пранікнення ў яе буржуазных элементаў мелі пільны права пасаляць сваіх прадстаўнікоў толькі тыя арганізацыі, якія прызнавалі дэмакратычную федэратыўную рэспубліку, басплатную перадачу зямлі народу і развіццё беларускай нацыянальнай культуры. У выкананне Цэнтральнай Рады асноўны кіруючыя пасты зноў займаюць прадстаўнікі Беларускай сацыялістычнай грамады, і сярод іх — Цішка Гартны, Фабіян Шантыр, Язэп Дыла. А б'юлому кіраўніку БНК Раману Скірмунту на пэўны час давалася сямі з палітычнай арэны.

Кіраўніцтва Цэнтральнай Рады выдатна разумела, што без падтрымкі нізю поспеху ў рабоце дасягнуць нельга. Пагэтам сваю асноўную ўвагу яны скіравалі на стварэнне арганізацый Рады на месцах — у гарадах і мястэчках Беларусі. Пры непасрэдным удзеле Фабіяна Шантыра яны ўзнікаюць неабавязна ў Бабруйску і Слуцку — гарадах, дзе яго добра ведала насельніцтва, а таксама ў Магілёве, Маладзечне, Асіповічах, Оршы, Смаленску... Дзесяць справадлівасці варты значныя: спачувальныя беларускія справе лідэры Цэнтральнай Рады і іх шматлікія памочнікі знаходзілі далёка не ўсюды.

Справадлівую шырокую хваляй пайшоў гэты рух восенню 1917-га. Дзяўчыны арганізацый і настаяльніц прапаладзіла, якую ява група настаяльніц на чале з С. Рак-Міхайлюк, была падрыхтавана спрыяльна абстаючы для правядзення вайсковых з'ездаў сярод воінаў-беларусаў. Так, 18 кастрычніка пайшоў з'езд бабруйска-беларусаў трох армій Заходняга фронту. Была абрана Беларуска-вайсковая Рада фронту, з якой потым утварылася Цэнтральная Беларуска-вайсковая Рада. Такія ж з'езды пайшлі ў Віцебску (Паўночны фронт), Алесе (Румынскі) і Кіеве (Паўднёва-Заходні фронт). Два з'езды беларусаў-бежанцаў адбыліся ў Маскве, з'езды грамадскіх і настаўніцкіх арганізацый — у Смаленску, Віцебску, Паліцку і іншых гарадах.

За некалькі тыдняў да Кастрычніцкага перавароту ў выніку гаровай рэарганізацыі Цэнтральнай Рада беларускіх арганізацый была пераўтворана ў Вялікую Беларуска-вайсковую Раду. 27 кастрычніка яна зварулася з «Граматай да Беларускага Народу», у якой выказала сваю бліжэйшую мту: «Сабраць усе жывыя сілы нашай бацькаўшчыны дэлеа абароны і ўтрымання нашых волянацый, здабытых крывёй мільянаў сымой пакрыўджанай, бяздольнай Беларусі».

Аб'яднаная агульным інтарэсамі, мэтай і задачкай барацьбы за нацыянальную незалежнасць 15 лістапада 1917 года вышымі Вялікай Беларускай, Беларускай Цэнтральнай вайсковай радаў разам з выканаўчым камітэтам Заходняга фронту выпускаюць адову «Ко ўсему народу Беларуска-вайсковой». Вось некалькі найбольш значных вытрымак з яе:

«Для Беларусі, как страны, разорванной фронтом, наиболее заветной войной, немедленное заключение мира является краеугольным камнем всей политики... Белоруссия должна быть демократической республикой, сплоченной с Белоруссией и другими соседними республиками России на основе федерации... Вся власть в Белоруссии должна принадлежать Краевой Раде, избираемой на основе всеобщего, равного, тайного и пропорционального голосования. Белорусский народ не может допустить, чтобы край его был разорван на части и разделен державными соседями при подписании мирного договора. Для защиты своего права белорусский народ должен иметь на мирном конгрессе своих правомочных представителей... Чтобы создать такую власть в центре и на местах... созывается на 5 декабря 1917 года съезд представителей всего белорусского народа в городе Минске».

Праз два дні — 17 лістапада — пабачуў свет яшчэ адзін дакумент — «Дэкарацыя Беларуска-вайсковага Комитета при Всероссийском Совете Крестьянских Депутатов», які ўзначальваў вядомы грамадскі дзеяч Яўсей Качан. У гэтай граматы аб'яўлялася, што гэты камітэт «вазя на себя... почин в организации трудового белорусского крестьянства вокруг идеи образования Автономно-Свободной Белоруссии...» Ізя склаўшы Усебеларускага з'езда мела месца і ў па-

становых, рэзольцыях і дэкарацыях шэрагу іншых нацыянальных саюзаў, арганізацый, партый. Праўда, адносна даты прасочваліся разыходжанні: адны прапаноўвалі значыць з'езд на 5 снежня, другія — на 15-га*. Але гэта было натуральна, не яма істотным.

У брашуры «Краткий очерк возникновения Белорусской Народной Республики» Александр Цішкевіч пісаў: «Система представительства на Съезде была задумана и осуществлена чрезвычайно широко. На Съезд были приглашены представители от волостных крестьянских земств и комитетов всей этнографической Белоруссии (за исключением законной части), представители уездных и губернских земств, городских самоуправлений, Советов рабочих, крестьянских и солдатских депутатов, войсковых белорусских частей всех фронтов и тыла, беженских союзов и комитетов, кооперативов, профессиональных и иных организаций Белоруссии, всех политических партий края, всех национальных организаций и т. д.»

Такім чынам, усяго на Усебеларускі з'езд (у многіх перахрынах і навуковых распрацоўках яго называюць яшчэ і Усебеларускім кангрэсам — А. М.) прыбылі 1872 дэлегаты, з іх — 1167 з правам рашаючага голасу і 705 — з правам дарадчага. Надзеленым паўнапраўным улад, ім і прадставіла вырашыць далейшы лёс шматліку паўночна-заходняга края (альбо Заходняй вобласці, які напелі «перахрысці» нашу бацькаўшчыну бальшавікі)...

Бальшавікі, і найперш у асобе старшыні Савета Народных Камісароў Заходняй вобласці і фронту К. Ландэра і камандуючага Заходнім фронтам А. Мяснікова (Мяснікіна), даволілі правядзенне з'езда і выздэльшы на гэта 50 тысяч рублёў, тым не менш усяляк імкнуліся перашкодзіць яго скліканню, а потым — і рабоце. Адны з іх адкрыта зварулялі аб непатрэбнасці з'езда, другія прапаноўвалі адклісі пачатак маўляў, не той час... Тым не менш, дэлегаты, абараняя на яго, сабраліся ў Мінску практычна ўсе да аднаго. Пасля трох дзён прарэзкіх нарад і ўзгадненняў 8 снежня Усебеларускі з'езд пачаў работу. Бабруйскі сацыял-дэмакрат у ім прадстаўляў Фабіян Шантыр.

Тым, хто імкнуўся сарваць ці хоць бы аслабіць пачатак з'езда, трапіла і адназначна адказ у сваім выступленні дэлегат ад XII арміі Язэпа Мамонька: «Тыя, хто хоча адклісі з'езд, мабыць, не ведаюць, як цяжка склаўся з'езд ад імя XII арміі, куды мы можам аб'явіць у краіне (маша на ўвазе ў Беларусі — А. М.) уладу...» Прамоўца прывёў пры гэтым больш чым пераканаўчы доказ: «Калі ў Петраградзе бальшавікі без з'езду аб'явілі ўладу, то чаму мы не можам аб'явіць уладу на з'ездзе?»

Тут, на з'ездзе, адбылася адна з першых сустрэч Фабіяна Шантыра з Алесем Гарун, які неадоўга да гэтага вярнуўся са шматгадовай сямкі ў Сібір. Яны спадабаліся адзін аднаму сваімі поглядамі, перакананымі, планами на будучыню. Гарун быў абраны адным з ганаровых старшын з'езда, а Шантыр, паводле сведчанняў газеты «Беларуская Рада», сказаў на адкрыцці яго «прыгожую, поўную жырбы і пяшчоты прамоў»...

Цэлы тыдзень — аж да 16 снежня — на з'ездзе ішла ўнутраная арганізацыйная работа. У камісіях і фракцыях выпрацоўваліся даклады і рэзалюцыі, стваралася нава, вылучаліся кандыдатуры ў прэзідыум Рады. Акрамя гэтага, дэлегаты прыгледзіліся адзін да аднаго, знаёміліся з тымі, пра каго шмат чулі, але не ведалі асабіста...

16 снежня, калі, паводле сведчанняў А. Цішкевіча, «черновая внутренняя работа была закончена, наступил торжественный день осуществления Съездом его исторически важных политических задач». Першым пунктам у парадку дня стала пытанне аб аб'яўшчэнні Беларускай Народнай Рэспублікі. Старшыня Усебеларускага з'езда Іосіф Серада да слова кожнаму, хто меў жаданне выказацца, унесці сваю прапанову. Палымыня і, разам з тым, дэлеавыя прамовы казалі Алес Гарун і Язэп Мамонька, Паўлюк Аляксук (Вялікая Беларуска-вайсковая Рада) і Кастусь Езавітаў (Цэнтральная вайсковая рада), рэдактар газеты «Воляная Беларусь» Язэп Лёс і прадстаўнік Маскоўскай арганізацыі Беларускай сацыялістычнай грамады Язэп Дыла, вайсковы з Паўночна-Заходняга, Паўднёва-Заходняга, Румынскага фронту, Балтыйскага флоту, 1-га Беларускага палка, пасланцы Польскага Дэлеаграфічнага саюза, Бунда, Віцебскага народнага саюза, вучня-беларусаў Мінска, бежанцаў Гродзенскай губерні... Ад імя сацыял-дэмакрату Бабруйска Фабіян Шантыр значаў:

«...Калі нам кажуць забыць сваю радзіму — гэтага я... не разумею. Асіміляцыя — гэта рабства. Чаму вы сабраліся сюды? Вас прывяло сюды, браты, нацыянальна-патэтычны. Нацыянальнае адраджэнне ніколі не загіне...»

Бурнае абмеркаванне пытання аб будучыні Беларусі ўрэшце рашт заканчвалася. Станавіліся выданымі два напрамкі. Дэкарацыя, якую рыхтавалі мінчане, віленцы, смаленцы, гродзенцы, прадугледжвала поўную самастойнасць Беларусі, а пазіцыя прадстаўнікоў Віцебшчыны і Магілёўшчыны аводзілася да адзінства з Расіяй... Кіраўнікі з'езда І. Серада, М. Вазіла, А. Гарун, прафесар Я. Карскі, адвакат А. Цішкевіч, тым не менш, змаглі знайсці кампраміснае рашэнне...

(Праяг будзе).

* Да 31 студзеня 1918 года ўсе даты даюцца па старому стылю.

Эфір для апазіцыі: дамоўленасць парушана

Не так даўно «Звязда» паведаміла аб тым, што парламенцкая апазіцыя БНФ атрымала папярэднюю згоду ад кіраўнікоў Міністэрства інфармацыі і Бельтэлердыёкампаніі на прадстаўленне стабільнага эфірнага часу на тэлебачанні і радыё. Апазіцыя падрыхтавала практ дамовы, згодна з якой запрашала да сябе дзве гадзіны тэлевізійнага і адну — радыёэфіру на тыдзень. Днямі мы даведваліся: дамова не падпісана. Міністр інфармацыі Анатоль Бутвіч і старшыня Бельтэлердыёкампаніі Аляксандр Сталаяроў заявілі, што лічачы такі крок неэтаагодным.

Што стала прычынай адмовы? Кіраўнікі інфармацыйнага ведамства мяркуюць, што, калі выдзеліць эфір апазіцыі БНФ, тым уседа за гэтым аналагічныя просьбы паступілі і ад іншых палітычных партый і рухаў, а іх ужо калі дзесяткі. Між тым, эфір і без таго перанасычаны палітычнымі перадачкамі, а цікавасць да іх з боку насельніцтва за апошні час рэзка знізілася. Акрамя таго, на думку афіцыйных прадстаўнікоў Бельтэлердыёкампаніі, апазіцыі і без таго не чыніцца ніякіх перашкод, калі ад яе паступаюць адпаведныя просьбы.

— Мы разлічвалі, што ў на-

прапаноўвае купіць «Мерселэ» за два мільёны рублёў? А што да сямі дзясяткаў аб тым, што мы нібыта бесперашкодна атрымліваем эфір, то гэта, мякка кажучы, не ўсмім так. Нягледзячы на закон аб статусе народнага дэлеа, членам апазіцыі часам літаральна штурмам даводзіцца браць студыю... Выхад на радыё і тэлебачанне быў для нас прычыноўна важным, паколькі абсалютная большасць газет трапіла ў залежнасць ад урада.

На думку лідэраў БНФ, факт адмовы ім у эфіры сведчыць аб нежаданні кіраўнікоў дзяржаўных сродкаў інфармацыі лічыцца з рэаліямі, прызначаючы за палітычнымі партыямі права на ўласны голас, а за грамадзянамі Беларусі — права на аб'ектыўную інфармацыю.

Валентын ЖДАНКО.

Дойдзем да Беларусі

(Закачненне. Пачатак на 1-й стар.).
Маркум у бліжэйшым часе падрыхтаваць спецыяльную анкету з пытаннямі да вас.

— «Звязды» будзе газета ці «Зоркай», — кажа старшыня Сялянскай партыі Юген Луцін, — свідчыць ёй над нашім, беларускім зямлем. Журналісты даўно і рэгулярна выдчуць цікавыя і карысныя рэчкі — «Ваш сад, агарод», «Хатняя энцыклапедыя», толькі да ўсіх гэтых парад трыба паспяршыць, каб была ў чытацкай і сваёй зямлі. «Звязда» павінна садзейнічаць правядзенню зямельнай рэформы на Беларусі.

Што ж, заяўка сур'ёзная. Яна, вядома, знойдзе адлюстраванне на старонках газеты. Прадучоў над гэтай тэмай, мы будзем мець усе падставы лічыць, што і журналісты ядуць свой хлеб недарэмна.

Увогуле, прызначана, на вечах мы былі ў той прыемнай рэдкай сітуацыі, калі са столькіх вуснаў прагучаў «дзякуй» за працу, напружанасць якой быццам і нябачная для шырокага грамадства. Акрамя калет, матчына нішто ішчы не рамець меў так, як артысты. Ігар Лучанок сам сеў за раяль, падарыў «зорку» сваёй класі-

кі — купалаўскую «Спадчыну». Любым сэрцу народныя мелодыі — фальклорны ансамбль «Свята», «Купаліна», «Церніца».

Калі ж у зале залунаў выскі і чысты голас маладой спявачкі Вольгі Цярэшчанка, усе літаральна заталі дыханне. А спявала яна, нібы малітва, у звычайнай радзі Ларыса Гейнош.

А вось Леанід Ярыленка, сарваў папулярныя «Сяброў», саліста гарачыя апладысменты адной вядомай песні з новым тэкстам. І прысвечаны ён «Звяздзе».

Зрэшты, хіба ўсе перакажаш, пераляпеш? Лепш паведамім чытачам, што, дзякуючы Беларускаму тэлебачанню, яны будучы мець магчымасць убачыць юбілейны веча «Звязды» ў запісу. Спадаёмся, мы дагледзім яго да канца, да ўрачыстага фіналу, у якім упершыню прагучаўа новая песня кампазітара Мікалая Сапуры на вершы Ніла Гілевіча «Дойдзем да Беларусі». У гэтых словах, напэвае, гадоўны сэнс нашай працы.

Аляксандр КОТШЫШ,
Людміла РЫЖАНОВА,
Алена ЦІХАНОВА,
Яўген ПАСЕЧНИК.
(фота).

«Зайцы» ў горадзе

10 міліянаў рублёў не даліся аўтобусны і трамвайны парк Брэста з пачатку года. Пры гэтым, як вывеліся, колькасць пажыраў у гарадскім транспарце не зменшылася. Затое безбеднага стала намога больш. Галоўная прычына

ростка колькасці «зайцоў» — рэзкі павышэнне кошт праезду. Нядаўна створанае гарадское ўпраўленне транспарту мае намер весці актыўны пошук эфектыўных мер барацьбы з амацтарамі бясплатнага праезду.

І. КУКСА.

ЗЯМЛЯ Ў НАС АДНА. АЛЕ ЧЫЯ?

1 кастрычніка ў Вярхоўным Савеце Беларусі адбылася прэс-канферэнцыя, прысвечаная практу закона аб уласнасці на зямлю, які будучы разглядаў дэпутаты на каровай сесіі ў другім чытанні, і стану эканомікі ў аграрна-сельскагаспадарчым комплексе рэспублікі.

Перад журналістамі выступілі з тлумачэннямі старшыня Камісіі па аграрных пытаннях, прадуктах харчавання і сацыяльнаму развіццю ўсёй Уладзімір Гаркун. Ён, у прыватнасці, сказаў, што кожны грамадзянін Беларусі мае права атрымаць зямлю. У рэспубліцы будучы ўведзены розныя формы ўласнасці: дзяржаўная, калектыўная і прыватная. За два гады плошчы зямель, выдзеленыя для расшырэння асабистых падсобных гаспадарак, павялічыліся практычна ў два разы, створана 1.939 фермерскіх гаспадарак, агульная плошча дадзеных участкаў складала прыблізна 44 тысячы гектараў. Але, як адзначыў народны дэпутат, недахопаў у правядзенні зямельнай рэформы, выдзялення зямель, выдзялення фермерскіх гаспадарак у рэспубліцы яшчэ велікі шмат.

Новы закон будзе датычыць перш за ўсё зямельна-сельскагаспадарчага значэння і дазволіць павялічыць дзяржаўнай уласнасці на зямлю. Як заўважыў Уладзімір Гаркун, пачаўся пераход ад сярэдняй калектыўнай да прыватнай, калі кажацца, колькі гадоў спатрэбіцца, каб увасобіць рэформу ў жыццё.

БЕЛІНФАРМ.

У САВЕЦЕ РЭСПУБЛІКІ БЯСПЕКІ БЕЛАРУСЬ

30 верасня адбылося каровае пасяджэнне Савета Бяспекі Рэспублікі Беларусь. Яго ўё старшыня Савета Бяспекі Беларусі кіраўнік парламента Станіслаў Шумкевіч.

Разгледжаны прэкт ваеннай (абарончай) дактрыны і галоўныя напрамкі ваеннага будаўніцтва Рэспублікі Беларусь. У прыватнасці, прааналізавана фінансавана-эканамічнае абгрунтаванне расходаў на рэарміраванне і ўтрыманне Узброеных Сіл рэспублікі. Асабліва ўвага ўдзелена прапоруцы сацыяльных гарантый ваеннаслужачым, якіх звальняюць з Узброеных Сіл.

Савет Бяспекі прыняў за аснову праект ваеннай (абарончай) дактрыны і галоўныя напрамкі ваеннага будаўніцтва Рэспублікі Беларусь. У прыватнасці, прааналізавана фінансавана-эканамічнае абгрунтаванне расходаў на рэарміраванне і ўтрыманне Узброеных Сіл рэспублікі. Асабліва ўвага ўдзелена прапоруцы сацыяльных гарантый ваеннаслужачым, якіх звальняюць з Узброеных Сіл.

Прэс-служба Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусі — БЕЛІНФАРМ.

Беларусь — Польшча: новы ўзровень адносін

Надзвычайны і Паўнамоцны пасол рэспублікі Польшчы ў Беларусі Смулек уручыў 1 кастрычніка вышэйшым граматам Старшыні Беларускага парламента Станіславу Шумкевічу.

— Сваё назначэнне першым польскім паслом у Беларусі, — сказала яна ў ходзе ўрачыстай цырымоніі, я прамова з вялікім задавальненнем, як прызначэнне маеіх шматгадовай і плёнівай дзейнасці, прысвечанай даследаванню мовы і культуры суседніх народаў, умацаванню дружбы паміж імі. Наша агульная гісторыя, у якой былі перамогі і цяжкасці выпрабаванняў, мае шмат імён людзей і культурных дасягненняў, якімі мы можам ганарыцца. Многае яшчэ ў гэтай гісторыі патрабуе навуковага абгрунтавання, і гэтым, спадзяюся, зоймуцца гісторыкі. Нам, палітыкам, трэба перш за ўсё глядзець у будучыню і наладжваць добрае супрацоўніцтва, умацоўваць узасамаразумненне, даўня шмат-

гранная дынамічна растуць сувязі паміж нашымі суседнімі народамі.

Якія перспектывы адносін паміж беларускім і польскім народамі? На гэта пытанне Старшыня Вярхоўнага Савета рэспублікі Станіслаў Шумкевіч адказаў так:

— Мы спадзяемся, што ўсё добрае, што накіпалася ў нашых адносінах, будзе служыць нам і далей. У бліжэйшы час мы маем намер абмеркаваць з польскім бокам і заключыць рад пагадненняў, якіх павінны забяспечыць больш зладжаную работу мытных службаў, спрашчаць для жыхароў нашых дзяржаў перасячэнне граніцы. Патрабуюць абмеркавання таксама многія палітычныя аспекты ў сувязі з распаўсюдам абарончай дактрыны рэспублікі, што, магчыма, аблегчыць цяжар ваенных расходаў як з нашага, так і з польскага боку. Давяр'е азім да аднаго дэпа-мента нам у гэтым.

Вось табе, бабуля, і савецкі рубель

3 1 кастрычніка ў Беларусі па распараджэнню Міністэрства фінансаў РБ і Нацыянальнага банка ў прыгранічных з Літвой і Украінай раёнах зняты з абарачэння савецкі рубель. Усе віды плацяжкоў цяпер тут ажыццяўляюцца толькі разліковымі білетамі Беларускага Нацыянальнага банка.

Прычыннай усяму паслужыў уварожэнне савецкай рэспублікі ў літвы і украінскія сваіх нацыянальных грашовых адзінак. Паводле слоў начальніка Упраўлення грашовага абарачэння Беларускага Нацыянальнага банка Тамара Каржаневскай, уварожэнне савецкай рэспублікі ў літвы і украінскія сваіх нацыянальных грашовых адзінак.

Паводле слоў начальніка Упраўлення грашовага абарачэння Беларускага Нацыянальнага банка Тамара Каржаневскай, уварожэнне савецкай рэспублікі ў літвы і украінскія сваіх нацыянальных грашовых адзінак.

Аляксандр ЛІМАНОСКІ, БЕЛІНФАРМ.

ФАКТ І КАМЕНТАРЫЙ

Валютныя вольнасці з аднабаковым рухам

1 месяца не пратрымалася ў рэспубліцы свабоднае абарачэнне замежнай валюты. Свабодна купля-продаж яе быў уведзены 1 верасня, а 21-га Нацыянальным банкам гэтак ціха спынены. Зрэшты, для шырокай грамадскай усе гэты прылюбаванні магло б заставіць незаўважаным, у яе не тое што лаўнакроўнай валюты — сваіх убогіх не хапае.

Але з чым звязана гэтае рашэнне? Навальнік валютна-эканамічнага Упраўлення Нацыянальнага банка М. Луцін выказаў даволі аспрожна. Маўляў, крмінальныя структуры могуць пераводзіць рублі ў валюту, потым гнаць яе за мяжу. А ў рэспубліцы валюты не хапае. Забаранілі толькі свабодны продаж яе, пры-

Факты

«Наб цяпер уводзіць уласную валюту, трэба быць аднаго вельмі багатым, альбо зусім нябожарам», заявіў начальнік Упраўлення эканамікі Савета Міністраў Беларусі Анатоль Дрэмаў. Ён перакананы, што сёння ў рэспубліцы няма тых умоў, якіх неабходны для ўвядзення нацыянальных грошай. Аднак і гэты крок усе ж магчымы, калі, напрыклад, Расія пусціць у абарот новыя грошы.

Набліжэнне каровай сесіі Вярхоўнага Савета рэспублікі, як ні дзіўна, найбольш выразна адчуваецца ў канцэпцыі Мінгарэканоміа, дзе ўжо знаходзяцца некалькі заявак на правядзенне мітынгаў і пікетавання пад час адкрыцця сесіі. І калі азім з галоўных праблемаў, якіх павінны быць узяты пад увагу дэпутаты пасля працяглых навінаў на вышэйшым сацыяльным пытанні, то Управа ВНО патрабуе першым пунктам парадку для сесіі выкасаць вопсе 400 тысяч грамадзян рэспублікі і прызначыць згодна з законам дату правядзення ўсеагульнага рэферэндуму аб даверы да Вярхоўнага Савета.

Да 400 вырасла ў апошнія гады колькасць сумесных прадпрыемстваў з ўдзелам замежнага капіталу ў нашай рэспубліцы. Удвая стала больш і беларускіх прадпрыемстваў, якіх маюць на знешнеэканамічную дзейнасць: сёння іх у рэспубліцы шмат тысяч. Замежных прадпрыемстваў прыцягвае ў Беларусь не толькі яе зручнае географічнае становішча, але і вялікі навукова-тэхнічны патэнцыял, а таксама стабільнасць палітычнай сітуацыі.

Штогадовы міжнародны сусветны конкурс «Нашае савецкае цяпер праходзіць у Гродна. Такое рашэнне прынялі кіраўнікі Магілёўскага абласнога камітэта па сельскай гаспадарцы і харчаванню, мінскай універсальнай бібліятэцы і Беларускага сельска-гаспадарчага акадэміі і іх замежныя партнёры.

У бліжэйшым часе пана чорнага хлеба ўстаноўлена ў Мінску ў межах 20 рублёў за кілаграм. Цікава, што цяпер хлеб у сталіцы Расіі больш танна, чым у Маскве. Гэтыя цэны на хлеб і хлебаабрабавальныя вырабы ўведзены на Украіну. Так, батон з пішчэнай мукі вышэйшага класу тут будзе каштаваць не больш 14 рублёў.

А тым часам у нас зацверджана новая граничная ціна на цукор — 80 рублёў.

Разліў віна «Ружоае» пачаў на Мінскаўскім... хлебавадзеле.

БІРЫЛА Мікалай Васільевіч

Раптоўна, на 70-м годзе жыцця памер вядомы беларускі вучоны акадэмік Акадэміі навук Беларусі, доктар філалагічных навук, прафесар, даўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР, заслужаны дзеяч навукі Рэспублікі Беларусь Мікалай Васільевіч Бірыла.

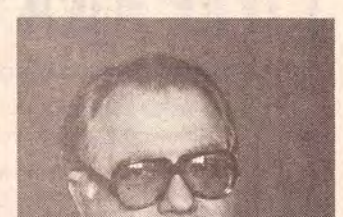
М. В. Бірыла нарадзіўся 10 верасня 1923 г. у в. Сквары Дзяржынскага раёна Мінскай вобласці ў сялянскай сям'і. У 1940 г. паступіў на філалагічны факультэт Мінскага дзяржаўнага педагагічнага інстытута. У гады Вялікай Айчыннай вайны быў у партызанскім атрадзе. Пасля заканчэння вучобы ў 1947 годзе М. В. Бірыла паступіў на працу ў Інстытут моваў, літаратуры і мастацтваў Акадэміі навук БССР. З гэтага часу яго жыццё непарушна звязана з вывучэннем роднай беларускай мовы.

Навукова-даследчую работу М. В. Бірыла распачаў у галіне беларускай дыялекталогіі. За серыю дыялекталогічных прац у складзе калектыву аўтараў уадастоены Дзяржаўнай прэміі СССР.

М. В. Бірыла ўнёс вялікі ўклад у беларускую лексікаграфію. Пад яго кіраўніцтвам, пры непарэдкавым удзеле выданы «Словнік беларускай мовы», шэраг руска-беларускіх слоўнікаў, акадэмічная «Беларуская граматыка».

З іменем М. В. Бірылы звязаны новы напрамак у беларускім мовазнаўстве — беларуская анамністыка.

Широка вядома яго імя ся-

рол славістаў як актыўнага ўдзельніка стварэння «Агульнаславянскага лінгвістычнага атласа».

Доўгі час М. В. Бірыла працаваў акадэмікам-секратаром аддзялення гуманітарных навук АН Беларусі.

Ён узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР, медалімі.

Смерць абарвала жыццё таленавітага вучонага, пошука творчых задум і планаў. У асобе М. В. Бірылы беларуская мовазнаўчая навука, айнаўная славістыка панеслі цяжкую страту.

Светлая памяць аб Мікалаі Васільевічы Бірыле назавесла захавашча ў сэрцах усіх, хто ведаў яго і працаваў разам з ім.

Шумкевіч С. С., Сушчэня Л. М., Мясніковіч М. У., Высоцкі М. С., Гарэцік Р. Г., Ганчаранка А. М., Заблоцкі У. М., Дзяччук М. І., Лыч Г. М., Науменка І. Я., Падлужны А. І., Махана А. С., Матусевіч А. У.

Ад рэдакцыі

Так сталася, што ў дзень смерці Мікалая Васільевіча ў «Звяздзе» выйшаў яго апошні матэрыял. Раней акадэмік даў яго ўсё ў газеце рубрыку «Нашы прозішчкі», адказаў на пісьмы-замытаны чытачоў. У апошнія свае дні ён не раз заходзіў у рэдакцыю, мы планавалі далейшыя публікацыі.

Вестка пра тое, што Мікалай Васільевіч не стала, засмучыла нас і ўразіла звяздоўцаў, якія даўно ведалі яго і літаральна на днях бачылі бацьдзёраў і поўны энергіі.

Мы смуткуем і перадаём свае глыбокія спачуванні сям'і акадэміка.

ХОЧАЦЕ — ВЕРЦЕ, ХОЧАЦЕ — ПРАВЕРЦЕ

Лорэнс Ле Шан — амерыканскі псіхатрапеўт, які працуе з акадэмічнымі хворымі. Трынацінагадовая практыка пераказана яго ў тым, што рак — гэта паваротны момант у жыцці чалавека, калі трэба зрабіць выбар: памерці ці стаць шчаслівым.

Першая ўпамінані аб такой хваробае, як рак, адносяцца да IV стагоддзя. У гістарычных дакументах, што захаваліся да нашых дзён, сказана, што рак часцей за ўсё сустракаецца сярод удоў і удоўцаў, а таксама ў сем'ях, перажываюць смерць любімага дзіцяці. Агульным для ўсіх гэтых выпадкаў было тое, што чалавек, які памёр, з'яўляўся для астатніх членаў сям'і мэтай існавання, сэнсам іх жыцця. Рак напрума звязаны з тым унутраным станам, у якім знаходзіцца чалавек, лічыць Ле Шан. І калі чалавек не бачыць у сваім жыцці сэнсу і яму няма для чаго класіцца спаць веча-рам і прычынацца раніцай, дык рэакцыя на гэта адмаўляе жыццё можа стаць рак. Асабліва часта, як паказала практыка Ле Шана, рак бывае ў тых людзей, якія вялі вельмі актыўны спосаб жыцця, а потым камусьці «апусцілі крылы». Калі ў гэтых людзей аднаўляецца цікавасць да жыцця, рак, як правіла, перастае іх трывожыць.

Выпадак з хворым Ле Шана, якога звалі Сідней, — выдатная ілюстрацыя да такой гісторыі. Сідней быў бізнесменам, які ў сваёй галіне дасягнуў сур'ёзных вышыняў. Калі яму споўнілася 65 гадоў, ён быў у добрай фізічнай форме, але, як і многія яго сябры, вырашыў пайсці на пенсію. Ён быў упэўнены, што свой вольны час ён зможа запоўніць тэнісам і гольфам. Аднак хутка ён выявіў, што спорт яго сціскае, і спыніў свае заняткі. На яго навалялася празмерная стомленасць,

а за ёй і поўная абьякаванасць да ўсяго. Здароўе яго рэзка пагаршалася, і яму паставілі дыягназ — рак. Першы этап медыкаментознага лячэння вынікнуў не даў, назначылі паўтараць. Тады ён і сустрэўся з доктарам Ле Шанам. З першых разоў стала зясла, што два асноўныя стымулы ў жыцці Сіднея страчаны — спорт з-за хваробы, а ў бізнэсе ён зрабіў усё, што мог, і не бачыў новых перспектыв. Доўгія сеансы псіхатэрапіі выявілі яшчэ адзін, амаль забыты, — цікавасць да палітыкі.

Неўзабаве Сідней уступіў у амацатарскую арганізацыю, якая займалася сацыяльнымі праблемамі. Сустрэчы з людзьмі, якія добра разбіраліся ў палітыцы і эканоміцы, абудзілі інтарэс да новых ведаў. Да яго вярнулася ранейшая актыўнасць, а з ёй і свежыя сілы. Каб падтрымліваць сябе ў форме, яму давялося аднавіць спорт. На гутарцы з урачом у яго цяпер проста не заставалася часу. Пухліна спынілася ў росце, а пачыналі зніжацца.

У выпадку з Сіднеем, як і ў многіх іншых выпадках захворвання ракам мужчын, што пайшлі на пенсію, нягледзячы на зразумець, чаму яны страпілі цікавасць да жыцця. Але бывае так, што яна знікае паступова, неспрымальна для самота чалавека, і вельмі цяжка выявіць, што стала перашпярочнай гэта. Вось яшчэ адзін прыклад з практыкі Ле Шана.

Марыя, таленавіты ўрач-педыятр з Бразілі, вырашыла пакінуць родны горад і пераехаць у Лондан. Яна лічыла, што яе муж — пэат, чые вершы ніколі не публікаваліся, і дзве дачкі, якія марылі стаць актрысамі, у Лондане мелі б больш магчымасцей для творчай кар'еры. Каб даць артыстычную адукацыю дзецям і дазволіць мужу

без перашкод аддаваць увесь час паэзіі, Марыя ўладкавалася ў клініку на добра аплачваемую пасадку, але па спецыяльнасці. Ёй давялося займацца справай, якую яна не любіла. Кожную раніцу яна нехавотна ўставала і, пераходзячы вачысьце, па шэрых і мокрых вуліцах Лондана накіроўвалася на работу. Увесь яе дзень быў заняты работай і кілопатам аб ней, з якімі вельмі любіла бавіць час. Пры гэтым яна не спыняла прыёму хімічных прэпаратаў і прытрымлівалася дыеты. Але калі раней усе гэтыя меры не дапамагалі, дык цяпер яны далі выдатныя вынікі. Марыя пачала папулярызацыю. А што ж сям'я? Яе муж уладкаваўся на работу, пачаў зарабляць грошы, а ў вольны час працяваў пісаць вершы. Яе дачкі так-

сама ўладкаваліся на работу ў магазін, а вечамаі займаліся ў тэатральнай студыі. Да здзіўлення Марыя аказалася, што, як толькі ім даваліся вырашаць свае праблемы самі, яны па-спасоку справіліся з гэтым.

У кожнага чалавека, лічыць Ле Шан, ёсць уласнае прызначэнне на Зямлі. Калі ён выконвае яго, дык яго здольнасці ў карыстоўваюцца максімальна, і чалавек атрымлівае вялізнае задавальненне ад жыцця. Калі ж ён знаходзіцца не на сваім шляху, дык жыццё не прыносіць яму радасці. У гэтым выпадку, нават калі яго жыццё з'яўляецца абсалютна марнавальным, рэакцыя на яго можа стаць рак. Выпадак з Марыяй з'яўляецца дастаткова яркай дэманстрацыяй вываду псіхатрапеўта.

Кэрал яшчэ не было і сарака гадоў, але яна дабілася вельмі многага. Сапраўды, гэта быў чалавек, які сам пабудавалі свой лёс. Яна стала віцэ-прэзідэнткай адной з буйнейшых фірмаў свету. Ёе офіс размяшчаўся ў шыкоўных апартаментных у адной з самых прэстыжных частак Нью-Йорка. І раптам у яе выявілі рак.

Будучы жанчынай цвярозага розуму, Кэрал адразу ж звярнулася да псіхатрапеўта з мэтай дэадацы, якім чынам можна мабілізаваць усе свае сілы на барацьбу з хваробай. У першай жа размове высветлілася, што ўсё жыццё яе прыгматылі дзве акалічнасці: тое, што яна ніколі не была замужам, і рэакцыя яе калег на гэта. Так атрымалася, што ў маладосці

адсутнічаюць здольнасці, ці ў тым, што, калі яны расслабляюцца і перастануць кантраляваць сябе, дык пачнуць рабіць нейкія непрыгоўныя, амаральныя ўчынкі. Гэта не так, сцвярджае Ле Шан. Кожны чалавек валодае здольнасцямі, якія можна накіраваць на карысць сабе і людзям. Трэба толькі зразумець, у чым яны заключаюцца. Азім з хворых, дваццаціга-

муж яна не выйшла, а цяпер ужо сям'яю не хацела гэтага рабіць. Яна ведала, што срод свайх супрацоўнікаў яна лічыла казавухай і з'яўляецца прадметам знявагі і насмешак. Ле Шан папярэдзіў яе ўспомніць самыя шчаслівыя дні яе ж. Гэта аказалася гады юнацтва, калі ў сілу абставін Кэрал давялося на час змяніць выкладанне ў школе для інвалідаў. Ле Шан прапанаваў Кэрал пакінуць пасадку віцэ-прэзідэнткі і паступіць у педагагічнае каледж. У сарака гадоў стаць студэнткай, пакінуць таго пасляхвоўна кар'еру? Зразумела, што жыццё, магчыма, дае ёй апошні шан. Кэрал пайшла на гэта. Вучоба давалася ёй лёгка, а час, які ёй цяпер даводзілася праводзіць сярод моладзі, прыносіў шчырую радасць. Яна экстрэмна скончыла каледж і ўжо праз два гады выкладала. Яшчэ праз год яна адкрыла ўласную школу для непаўналетніх дзяцей. Кэрал была шчасліва, і дапамога ўрача стала ёй не патрэбна: яна забыла, што ў яе лекалі быў рак.

Многія акалічнасці хворыя, якія трапілі да Ле Шана, былі ўпэўнены ў тым, што ў іх

гэтыя якасці, і вырашыў, што гэта прафесія пажарніка. Але для таго, каб паступіць у школу пажарнікаў, трэба прайсці сур'ёзную медыцынскую камісію. Для Пэдра перашкодай з'яўлялася хвароба. Аднак жыццё, поўнае прыгод і рызык, і толькі вабіла ягона, што ён паставіў перад сабой мэту — павярнуцца. Яму гэта ўдалося, і ўжо праз год ён быў курсантам школы пажарнікаў.

Шматлікія прыклады, якія прыводзіць Ле Шан у сваёй кнізе, даказваюць справядлівасць старой ісціны: «Ніколі не позна пачынаць усе спачатку». Іншы раз прымушчы чалавек ўспомніць пра гэта можа толькі рак. Рак — гэта апошняе папярэджанне, напейшы сінгнал, які прымусівае чалавека ўспомніць пра сваё прызначэнне на Зямлі. У кожнага з нас ёсць у сабе свой свая лёс, матыў якой гучыць у нас з нараджэннем. Часам мы сям'яюм заглушым гэты матыў, саромеючыся яго прастаты ці, наадварот, незвычайнасці гучання, спрабуючы падстроіцца пад агульны лад. Але любы інструмент, псуецца, калі знаходзіцца даўжэй, чым вышэйшы неўласны яму гукі.

Калі выяўлена злаякасная пухліна, дык хвораму не важна, чым выклікана хвароба: ці стратай блізкага чалавека, ці тым, што ён доўгі гады пераадоўваў сябе дзеся герамствам. Выслучай падобны прыгавор аднолькава цяжка і ў дваццаці, і ў сарака гадоў. Азім значнай у гэты момант становіцца магчымасць выжыць. Але рак ставіць умову: жыць далей можна толькі шчасліва. Нават пасля ўсведамлення гэтага, у многіх людзей узнікае праблема, таму што яны не ведаюць, у чым заключаецца іх прызначэнне, не ведаюць, што можа прынесці ім шчасце. У такіх выпадках Лорэнс Ле Шан прапанаваў уявіць, што ў дзверы

уваходзіць чараўнік, які гатовы выканаць любое ваша жаданне. Але трэба спяшацца, зараз ён пойдзе і больш не з'явіцца ніколі. Пра што вы хочаце спытацца ў яго?

Есць і іншыя спосабы. Уявіце сабе, што вы, развітаўшыся з гэтым жыццём, зноў нарадзіліся на Зямлі. Чым вы хочаце ўжываць сябе, што вы з'явіліся на гэтым свеце, каб зрабіць? Іх выклідае гэты рай? Як ён для вас?

Вельмі эфектыўным аказваецца, калі піша псіхатрапеўт у сваёй кнізе, талі прасты спосаб. Паспрабуеце ўспомніць самыя дэсны і самыя няшчасныя дзень у сваім жыцці. Нехта, збіраючы назва, можа сказаць, што ён ніколі не быў шчаслівым. Але ж былі хвіліны, мом

